

neczko Irena, 91. Ronowska Elżbieta, 92. Sabo Maria, 93. Stachyra Genowefa, 94. Surmacz Malwina, 95. Suska Maria, 96. Syzdek Bronisława, 97. Szarafin Stefania, 98. Szumko Emilia, 99. Tramowska Stanisława, 100. Tyburek Józefa, 101. Włodarska Genowefa, 102. Wojciechowska Danuta, 103. Wojnarska Bronisława, 104. Wójtowicz Katarzyna, 105. Zaplitna Urszula, 106. Zarembina Waleria, 107. Zielińska Janina, 108. Zielińska Stanisława.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ Bolesław Bierut

317.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 lutego 1950 r.

w sprawie szacowania wartości pieniężnej świadczeń w naturze, ustalenia ryczałtów wartości pieniężnej niektórych świadczeń w naturze dla celów podatku od wynagrodzeń na rok kalendarzowy 1950 oraz zwolnienia niektórych świadczeń w naturze od podatku od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 4 ust. 6 i 8 oraz art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 41) zarządza się w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrem Pracy i Opieki Społecznej oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych, co następuje:

§ 1. Wartość całodziennego wyżywienia w formie posiłków w stanie przyrzadzonym, wydawanych pracownikowi, jego współmałżonkowi oraz członkom rodziny pracownika w rozumieniu art. 13 ustawy o podatku od wynagrodzeń w miejscu pracy bądź w lokalu wskazanym przez pracodawcę do spożycia na miejscu lub zabrania ze sobą — ustala się w wysokości 105 zł. Przy wydawaniu tylko obiadów wartość tego posiłku ustala się w wysokości 65 zł, a przy wydawaniu tylko kolacji lub śniadań — w wysokości po 20 zł za każdy posiłek.

§ 2. Wartość pieniężną bezpłatnego mieszkania służbowego przyjmuje się według ustawowych norm czynszu. W razie udzielenia przez pracodawcę mieszkania służbowego w formie odpłatnej według cen niższych od ustawowych norm czynszu, doliczeniu do wartości pieniężnej podlega różnica pomiędzy ustawową normą czynszu, a kwotą faktycznie zapłaconą przez pracownika.

§ 3. Wartość pieniężną światła przyjmuje się według zużycia i obowiązującej w danej miejscowości ceny energii elektrycznej lub gazu. W razie niemożności ustalenia wartości światła w sposób wyżej wskazany, wartość jego przyjmuje się w wysokości 100 zł miesięcznie od jednej izby.

§ 4. Wartość pieniężną opału przyjmuje się w wysokości 265 zł miesięcznie od jednej izby w okresie pełnego roku.

§ 5. 1. Wartość pieniężna 1 tony węgla, jak również równowartość 750 m³ gazu, odpowiadających 1 tonie węgla, jako deputatu branzowego, ustala się na 2.680 zł.

2. Ryczałt wartości pieniężnej świadczeń w naturze w postaci węgla, jako deputatu branzowego, ustala się w ten sposób, że przysługująca rocznie ilość węgla na podstawie przepisów układu zbiorowego pracy, wycenioną na podstawie ust. 1, dzieli się przez ilość okresów wypłaty wynagrodzenia w roku kalendarzowym; iloraz tej sumy stanowi podstawę opodatkowania w poszczególnym okresie wypłaty wynagrodzenia.

§ 6. Wartość pieniężną użytkowania roli przyjmuje się w sumie odpowiadającej dwu kwintalom żyta z jednego hektara ziemi ornej, liczoną według miejscowych cen wolnego rynku.

§ 7. Wartość pieniężną ordynarii i innych świadczeń w naturze, wydawanych w granicach norm układu zbiorowego pracy z dnia 28 marca 1949 r. pracownikom zatrudnionym w gospodarstwach rolnych w rozumieniu przepisów o podatku gruntowym oraz ryczałty wartości pieniężnych tych świadczeń ustala się na czas obowiązywania powyższego układu w wysokości i według zasad zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 stycznia 1950 r. w sprawie szacowania wartości pieniężnej świadczeń w naturze oraz ustalania ryczałtów pieniężnych tych świadczeń, wydawanych w granicach norm układu zbiorowego pracy pracownikom zatrudnionym w gospodarstwach rolnych (Monitor Polski Nr A-7, poz. 71), które obowiązują do czasu obowiązywania układu zbiorowego pracy z dnia 28 marca 1949 r. dla robotników i pracowników rolnych, zawartego pomiędzy Przedsiębiorstwem Państwowym „Państwowe Gospodarstwo Rolne” a Związkiem Zawodowym Robotników i Pracowników Rolnych R. P.; w razie zmiany układu zbiorowego pracy z dnia 28 marca 1949 r. postanowienia zarządzenia z dnia 10 stycznia 1950 r. należy nadal prowizorycznie stosować do czasu wydania nowego zarządzenia w tej sprawie.

§ 8. Ustala się następujące ryczałty wartości pieniężnej świadczeń w naturze (deputatów branzowych), otrzymywanych na podstawie obowiązujących układów zbiorowych pracy:

1) przez pracowników podległych Centralnemu Zarządowi Przemysłu Cukrowniczego na czas obowiązywania układu zbiorowego pracy z dnia 28.VI.1949 r. w przemyśle cukrowniczym — wartość pieniężną 1 kg cukru na 155 zł,

2) przez pracowników Lasów Państwowych — na 565 zł za 1 metr przestrzenny (mp.) szczap; deputat obejmuje szczapy sosnowe w ilości, przewidzianej szczególnymi przepisami,

3) przez pracowników przedsiębiorstwa „Polski Monopol Zapałczany” — na 300 zł miesięcznie; ryczałt obejmuje 70 pudełek zapalek,

4) przez pracowników przemysłu fermentacyjnego:

a) zatrudnionych w browarach, rozlewniach, słodowniach, siarkowniach chmielu — na 1.050 zł dla rodzinnych i 700 zł dla samotnych miesięcznie; ryczałt obejmuje 1 litr piwa dziennie oraz otrzymywany częściowo odpłatnie węgiel w ilości 2 tony dla rodzinnych i 0,8 tony dla samotnych rocznie,

b) zatrudnionych w branży winiarskiej — na 1.050 zł dla rodzinnych i 700 zł dla samotnych miesięcznie; ryczałt obejmuje 5 butelek wina owocowego à 0,7 litra lub 8 litrów płynnego owocu lub 2 litry syropu oraz otrzymywany częściowo odpłatnie węgiel w ilości 2 tony dla rodzinnych i 0,8 tony dla samotnych rocznie,

5) przez pracowników przemysłu skórzanego w garbarniach oraz pracowników Centrali Skór Surowych — na 300 zł miesięcznie; ryczałt obejmuje 1 kg skóry twardej oraz 30 dcm² skóry miękkiej rocznie,

6) przez pracowników przemysłu tłuszczowego — na 350 zł miesięcznie; ryczałt obejmuje 1 litr oleju lub 1 kg mydła,

7) przez pracowników przemysłu naftowego:

a) na 300 zł miesięcznie dla rodzinnych; ryczałt obejmuje 8 kg nafty w okresie jesiennym i zimowym oraz 6 kg w okresie letnim i wiosennym miesięcznie, lub w przypadkach korzystania ze światła elektrycznego: po 30 kwh od 1 października do 31 marca oraz po 20 kwh od 1 kwietnia do 30 września miesięcznie,

b) na 150 zł miesięcznie dla samotnych; ryczałt obejmuje 50% świadczeń w naturze podanych pod a).

§ 9. Ustalone w niniejszym zarządzeniu ryczałty mają zastosowanie tylko w razie wydawania świadczeń w naturze. W przypadkach wypłacania równowartości świadczeń w pieniądzu opodatkowaniu podlega cała równowartość pieniężna.

§ 10. Świadczenia w naturze w postaci zniżek biletów dla pracowników i członków ich rodzin przy przejazdach środkami masowej lokomocji nie stanowią wynagrodzenia, podlegającego podatku od wynagrodzeń.

§ 11. Zwalniana się od podatku od wynagrodzeń następujące świadczenia w naturze, przysługujące i otrzymywane w ramach układów zbiorowych pracy:

1) przez pracowników przedsiębiorstw państwowych: „Lot”, „Państwowa Komunikacja Samochodowa” i „Państwowa Żegluga Śródlądowa” — w postaci bezpłatnych przejazdów oraz przez pracowników przedsiębiorstwa „Orbis” — w postaci bezpłatnego używania wagonów sypialnych,

2) przez pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” w postaci bezpłatnych przejazdów dla siebie i rodziny,

3) przez pracowników zatrudnionych w górnictwie — w postaci otrzymywanego częściowo odpłatnie karbidu celem oświetlenia mieszkań w przypadkach, gdy w mieszkaniach nie zainstalowano światła elektrycznego lub gazowego, a ponadto dla pracowników przemysłu solnego w postaci 10 kg soli miesięcznie,

4) przez pracowników Polskiego Monopoli Zapałczanego — w postaci otrzymywanych częściowo odpłatnie odpadków drzewnych w ilości 600 kg rocznie,

5) przez pracowników przedsiębiorstw energetyki — w postaci otrzymywanego częściowo odpłatnie prądu elektrycznego w ilości 60 kwh po 50 gr miesięcznie oraz 190 kwh po 2 zł miesięcznie,

6) przez pracowników przemysłu mięsnego — w postaci otrzymywanego częściowo odpłatnie, t. j. po cenie kosztu własnego węgla w ilości 170 kg dla rodzinnych i 66 kg dla samotnych miesięcznie,

7) przez pracowników zakładów podległych Centralnemu Zarządowi Przemysłu Spożywczego — w postaci otrzymywanego częściowo odpłatnie węgla w ilości 2 tony dla rodzinnych i 0,8 tony dla samotnych rocznie,

8) przez pracowników gospodarstw leśnych — w postaci otrzymywanego częściowo odpłatnie chrustu grubego lub gałęzi w ilości 1 mp. miesięcznie,

9) przez pracowników Polskiego Radia — w postaci bezpłatnego abonamentu radiofonicznego,

10) przez pracowników Filmu Polskiego — w postaci 8 bezpłatnych biletów do kin miesięcznie,

11) przez pracowników Zjednoczenia Przemysłu Cukrowniczego i podległych mu fabryk — w postaci otrzymywanych częściowo odpłatnie po cenach hurtowych 2 kg wyrobów cukierniczych nabywanych za pośrednictwem rad zakładowych i kół związków zawodowych,

12) przez pracowników podległych Centralnemu Zarządowi Przemysłu Cukrowniczego — w postaci otrzymywanych:

a) częściowo odpłatnie: 10 kg cukru miesięcznie dla pracownika rodzinnego oraz 5 kg miesięcznie dla pracownika samotnego po cenie hurtowej (art. 74. VII układu zbiorowego pracy w przemyśle cukrowniczym) oraz 600 kg rocznie drzewa dla pracownika rodzinnego i 300 kg rocznie drzewa dla pracownika samotnego po cenie kosztów własnych (art. 74 powołanego układu),

b) bezpłatnie: gorącej słodzonej kawy oraz słodzonej mlięty parzonej, wydawanych pracownikom cukrowni w okresie kampanii z wyjątkiem pracowników biurowych (art. 75 powołanego układu zbiorowego pracy).

§ 12. Pkt. 6 § 1 zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 26 marca 1949 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej, w sprawie zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr A-19, poz. 285) otrzymuje brzmienie:

„6) wartość wydawanych bezpłatnie lub częściowo odpłatnie pracownikom na podstawie układów zbiorowych pracy odzieży ochronnej i roboczej oraz premii otrzymywanych przez pracowników z powodu przedłużenia okresów używania ubrań poza czasokresy zużycia, ustalone w umowach zbiorowych”.

§ 13. W § 5 zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 maja 1949 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej w sprawie częściowego lub całkowitego zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr A-34, poz. 496) wprowadza się następujące zmiany:

1) w pkt. 1 wyrazy: „800 zł” zastępuje się wyrazami: „1.300 zł”;

2) w pkt. 2 wyrazy: „850 zł” zastępuje się wyrazami: „1.000 zł”.

§ 14. Przepisy §§ 1—10 oraz § 11 pkt. 1—9 i pkt. 12 niniejszego zarządzenia dotyczą świadczeń w naturze, wydanych po dniu 31 grudnia 1949 r., a należnych za czas od 1 stycznia 1950 r. do 31 grudnia 1950 r., zaś przepisy § 11 pkt. 10 i 11 dotyczą świadczeń, wydanych po dniu 31 grudnia 1948 r. i należnych za czas od dnia 1 stycznia 1949 r. do 31 grudnia 1950 r.

§ 15. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą przepisów:

1) § 11 pkt. 10 i 11, §§ 12 i 13 pkt. 2 — od dnia 1 stycznia 1949 r.,

2) § 13 pkt. 1 — od dnia 1 kwietnia 1949 r.

3) pozostałych — od dnia 1 stycznia 1950 r.

MINISTER SKARBU K. Dąbrowski
PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z E. Szyr
MINISTER PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ K. Rusinek
MINISTER ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH J. Dąb-Kociol

318.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 lutego 1950 r.

w sprawie ustalenia cen wolnego rynku świadczeń w naturze na I półrocze 1950 r. dla celów podatku od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 4 ust. 7 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 41) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ceny wolnego rynku świadczeń w naturze, wydawanych w I półroczu 1950 r. podatnikom podatku od wynagrodzeń, ustala się w wysokości maksymalnych cen, zawartych w cennikach detalicznych, sporządzonych i wydanych przez centrale przedsiębiorstw państwowych lub będących pod zarządem państwowym zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 5 sierpnia 1947 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami: Aprobizacji, Rolnictwa i Reform Rolnych, Komunikacji, Leśnictwa, Oświaty, Poczty i Telegrafów, Skarbu i Zdrowia w sprawie ustalania maksymalnych cen hurto-

wych i detalicznych na towary wytwarzane przez przedsiębiorstwa państwowe lub będące pod zarządem państwowym (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 346).

§ 2. Ustalone w § 1 ceny wolnego rynku dotyczą świadczeń w naturze, wydawanych po dniu 31 grudnia 1949 r., a należnych za czas od dnia 1 stycznia 1950 r. do dnia 30 czerwca 1950 r.

§ 3. Zarządzenie niniejsze nie dotyczy przypadków, unormowanych:

1) zarządzeniem Ministra Skarbu z dnia 23 lutego 1950 r. w sprawie szacowania wartości pieniężnej świadczeń w naturze, ustalenia ryczałtów wartości pieniężnej niektórych świadczeń w naturze dla celów podatku od wynagrodzeń na rok kalendarzowy 1950 oraz zwolnienia niektórych świadczeń w naturze od podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr A-27, poz. 317).

2) zarządzeniem Ministra Skarbu z dnia 10 stycznia 1950 r. w sprawie szacowania wartości pieniężnej świadczeń w naturze oraz ustalania ryczałtów pieniężnych tych świadczeń, wydawanych w granicach norm układu zbiorowego pracy pracownikom zatrudnionym w gospodarstwach rolnych (Monitor Polski Nr A-7, poz. 71), które obowiązują do czasu obowiązywania układu zbiorowego pracy z dnia 28 marca 1949 r. dla robotników i pracowników rolnych zawartego pomiędzy Przedsiębiorstwem Państwowym „Państwowe Gospodarstwo Rolne” a Związkiem Zawodowym Robotników i Pracowników Rolnych R. P.; w razie zmiany układu zbiorowego pracy z dnia 28 marca 1949 r. postanowienia zarządzenia z dnia 10 stycznia 1950 r. należy nadal prowizorycznie stosować do czasu wydania nowego zarządzenia w tej sprawie.

§ 4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER SKARBU

K. Dąbrowski

319.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 8 marca 1950 r.

w sprawie całkowitego lub częściowego zwolnienia od podatku od wzbogacenia wojennego, wynikającego z regulacji zobowiązań pieniężnych niektórych grup podatników oraz niektórych kategorii zobowiązań pieniężnych.

Na podstawie art. 28 dekretu z dnia 13 kwietnia 1945 r. o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego, (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 72), zmienionego dekretem z dnia 27 lipca 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 333) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołane w zarządzeniu niniejszym artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły dekretu z dnia 13 kwietnia 1945 r. o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 72), zmienionego dekretem z dnia 27 lipca 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 333).

§ 2. Zwalnia się od podatku wzbogacenie wynikające z regulacji zobowiązań pieniężnych, jeżeli dłużnikami lub solidarnymi dłużnikami są:

1) osoby niepełnoletnie oraz ucząca się młodzież w wieku do lat 24, z wyjątkiem przypadków, określonych w art. 14 ust. 2,

2) małżonek sędownie nierozłączony i pozostający we wspólności gospodarczej z drugim małżonkiem, jeżeli drugi małżonek jest osobą, o której mowa w art. 14 ust. 1 pkt 6 i 7, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 14 ust. 2,

3) osoby, wymienione w art. 14 ust. 1 pkt 6 — z wyjątkiem agentów i inkasentów krajowych zakładów ubezpieczeniowych, zarządców nieruchomości ustanowionych w toku egzekucji z nieruchomości przez zarząd przymusowy, zarządców nieruchomości budynkowych, rolnych lub przedsiębiorstw, likwidatorów, ustanowionych w toku postępowania likwidacyjnego oraz komiwojażerów — które w roku 1948 wyłącznie wykonywały świadczenia lub osiągały przychody podlegające podatkowi obrotowemu i dochodowemu lub tylko dochodowemu, jeżeli tego rodzaju świadczenia lub przychody podlegały w roku 1949 przepisom o podatku od wynagrodzeń, a nie zachodzą zastrzeżenia, określone w art. 14 ust. 2 pkt 1,

4) osoby, wymienione w art. 14 ust. 1 pkt. 6 i 7 oraz w pkt. 1—3 paragrafu niniejszego, jeżeli są właścicielami gruntów niezabudowanych o obszarze do 1.000 m²,

5) dłużnicy z weksłu (akceptant, indosanci i poręczyciele) bez względu na osoby tych dłużników, jeżeli przy wekslu własnym (art. 101 pr. weksl.) — wystawcą, a przy wekslu trasowanym (art. 1 pr. weksl.) — akceptantem jest osoba wolna od podatku z art. 14 lub z pkt 1—4 paragrafu niniejszego.